

Publicerad 2008-12-12 02:40 av lodjuret/seglare

Namnet Anton Glasselius i den här sanna historien skall inte förväxlas med Anton Glanzelius som är en helt annan person. Historien är sann men Glasselius är påhittad.

Nattligt samtal.

Telefonen ringer på aftontidningens nattredaktion.

-Nattredaktionen.

-Hej, det här är Anton Glasselius.

-Hej, Anton.

-Hej, jo du jag tycker allt att ni skall skriva en artikel om Spencer Tracy.

-Om vem, sa du?

-Spencer Tracy.

-Vad är det med honom? Är inte han död förresten?

-Ja, han är död.

-Jaha. Men när dog han då? Samma datum som idag?

-Det har jag ingen koll på. Han dog säkert för åtskilliga år sedan.

-Då är det ingen nyhet. Det är gammal skåpmat. Det kan man inte komma dragandes med nu. Det måste vara nyheter. Även om det är kultur som film och figurer i Hollywood.

-Jaa. Han är död. Beethoven är död han också och har varit det i hundratals år. Men honom har ni mage att skriva om. Han är ju än mer död än gamla skådespelare. Det står här i söndagsbilagan att om Beethoven levt nu så hade han varit hundratals år gammal. Men hur troligt är det att han skulle ha levt nu? Det är ju rena rappakaljan att påstå att han skulle ha kunnat levt nu. Ta hellre fram en färskare döing ur skåpet vet jag.

-Jaa. Jag har inte tid att lyssna på det här tjafset längre. Vi är trots allt en aftontidning. Vänd dig till någon veckotidning istället.

-En aftontidning som kommer ut lagom till lunch... god afton då, redaktörn.

~~-God aft... äh skitsamma.~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten